

Forslag, der overhovedet kunde gøres. De faste Pladser kunde der selvsagt ikke røres ved, eftersom Folkeforbundet ikke besad nogen Magt i sig selv, men kun raadede over den Magt, som dets Medlemsstater gav det. Derfor maatte visse Stater med almene Interesser (Stormagterne) altid have Sæde i Raadet og dele dets Ansvar. Fra anden italiensk Side (*Pilotti*) henvistes til, at enhver Valgreform maatte tage de Stater i Betragtning, der endnu ikke var Medlemmer af Folkeforbundet. Visse af disse havde gjort deres Indtræden eller Genindtræden i Forbundet afhængig af Udsigten til at faa Sæde i Raadet. *Pilotti* tænkte herved ikke i første Linie paa de Forenede Stater eller Sovjetunionen, hvis Indtræden i Folkeforbundet der for nærværende ingen- somhelst Udsigt er til, men snarere paa Tyrkiet og Brasilien, hvilken sidste Magt udtraadte i 1926. Han ønskede ligesom

Scialoja, at hele Spørgsmaalet skulde udsættes indtil videre. I sit afsluttende Indlæg vendte Lord *Cecil* sig bestemt mod Tanken om Udsættelse; det var uundgaeligt at befatte sig med Spørgsmaalet, og Udsættelse betød, at intet vilde ske. Det engelske Forslag betød ingenlunde, at der skulde afgives en Betænkning til næste Aar. Det kunde godt vare baade to og tre Aar. Det afgørende var, at Sagen sattes paa Dagsordenen. *Cecil* udtalte nu, at det — selv om han personligt ikke haabede, at det vilde ske — jo var muligt, at Studieudvalget vilde se sig nødsaget til at foreslaa en yderligere Forøgelse af Raadets Medlemsantal, hvorfor denne Mulighed ikke paa Forhaand burde udelukkes.

Forslaget om Udsættelse af Sagen forkastedes derefter og det britiske Forslag vedtoges. Lord *Cecil* valgtes til Ordfører i Forsamlingen.

Forbundets Finanser og Administration.

Budget og Regnskab.

Det samlede Budgetforslag for Aaret 1932, der i Aar forelagdes Forsamlingen, udviste Udgifter til et Beløb af 36.038.116.- Guldfrancs, en meget betydelig Stigning i Forhold til indeværende Aars Budget, der var paa 31,6 Mill. Francs. Stigningen skyldtes væsentlig en foreslaaet Bevilling paa 4 Mill. Frs. til Afrustningskonferencens Afholdelse.

Under den almindelige Forhandling i 4. Udvalg om Budgetforslaget stilledes der saa godt som fra alle Talernes Side bestemte Forlangender om, at Forbundet i en Tid, hvor alle Staterne grundet paa økonomiske og finansielle Vanskeligheder saa sig nødsaget til at bringe deres Udgifter ned, maatte udvise den største Økonomi. Paa den anden Side fremhævedes det, at Bevillingen til Afrustningskonferencen ikke maatte skæres ned alene af økonomiske Grunde, og det samme maatte gælde for Bevillinger til

Forbundets andre Hovedopgaver. Udvalget besluttede under Henviisning til de under den almindelige Forhandling faldne Udtalelser at sende Budgetforslaget tilbage til Kontrollkomiteen og anmode denne om at foreslaa mulige Bespareser.

Sammen med Generalsekretæren, Arbejdsbureauets Direktør og Domstolens Retsskriver gennemgik Kontrollkomiteen derefter Budgetforslaget og foreslog paa Grundlag af denne Gennemgang Bespareser til et Beløb af 2,6 Mill. Guld Francs. Samtidig betonedes Komiteen, at disse Bespareser ikke maatte lede til den Antagelse, at Budgettet ikke havde været omhyggeligt lagt; det, man nu foreslog, skyldtes den abnorme Situation, der havde udviklet sig i de sidste Maaneder, og vilde medføre, at forskellige Opgaver udsattes.

De af Kontrollkomiteen foreslaaede Nedsættelser angik navnlig følgende Udgifter: